

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Admisiunile tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențele săntă a se adresa la:
Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.

Epistole nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUMILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr. pentru
fiecare publicare.

Sibiu, 23 Mai 1884.

Minunată mai este ordinea în natură, și cu câtă exactitate se observă ea atât în lumea fizică, cât și în lumea morală. În adevăr de tot minunată este ordinea în natură și profundă este înțelepciunea vieții esprimită în dicerea classică: „In natura saltus non datur”.

De deci de ani stări anormale se petrec în statul nostru. Abnormalitatea nu este vina presei noastre, ci a celei maghiare.

Dacă e să fim oameni de omenie, și stând strîmb să judecăm drept, trebuie să constatăm un lucru, care astăzi nu se mai poate nega, și al retăcea însemnă a-ți călca pre conștiință, și a păcătu în contra săntei datorințe de român și cetățan.

Noi ne-am spus părările noastre târă rezervă și pentru sinceritatea noastră am fost bănuiti și de ai nostri și de streini.

Și acum spunem adeverul, căci dicerea poporului: „tăcerea ca mierea” nu se poate aplica totdeauna.

Au trecut ani cam mulți de când presa maghiară în fruntea opiniunii publice — earashi maghiare — a urmat o cale greșită, pusă sub grea pedeapsă prin legea penală. Nu scim cum se va aplica la presa maghiară afirmațiunea că opiniunea publică face presă, și nu presă formează opiniunea publică.

Preste aceasta trecem.

O agitație fanatică străbatea toate stratele societății ungurești fară a se aplica §§. codicelui penal.

Lucru straniu, de tot straniu, putem dire ne-natural chiar, el însă era o consecuență logică, și prin urmare de tot natural.

Ideia de stat maghiar închipuită în creerii jurnalistilor pentru interese, era un lucru ce gădilia la urechi. Ideia de stat unguresc, interesele statului unguresc au degenerat până la utopie. Agitația se facea călăind pre acestea noțiuni nedefinibile până acumă. Cei de jos nu le pricepeau, cei de sus, poate le pricepeau, poate nu.

Dacă le pricepeau — poate în mintea lor le condamnau, dar n'aveau curagiul să se opună curientului. Dacă nu le pricepeau, agitați și ei, și lucrul mergea strună.

Dicem numai atâtă, ca să nu ne scape gura la mai multe.

Dacă a fost ceva natural, agitația pe terenul semnalat a fost de tot naturală și naturală a fost și apărarea. Ne-am apărat deci și noi. Se înțelege că apărarea o a făcut fie-care după cum a credut el că e bine.

In special nouă ni s'a luat în nume de rău devisa: „Fortiter in re, suaviter in modo.”

Agitația diadelor ungurești era sămânță roditoare. S'au sălbătacit oamenii în mod ingrozitor și pasiunile agitate nu mai cunoșteau margini.

Trebuia ca să ibucnească focul înădușit. La 3/15 Mai el a ibucnit în Cluj. Diaristica maghiară a aplaudat straniele produse ale junimei dela universitate.

Erau lucruri de valoare acele produse. Spargeri de ferestre și uși, insultarea națiunei române, fabricarea vestitei ode: „kerek ez a zsemle” toate acestea erau apotheosate.

„In natura saltus non datur”.

Diarul „Magyar Polgár” a provocat pre întreaga ungurime să imiteze răsvătirile studenților din Cluj. A robat și pre guvern să impingă asemenea proveniențe.

Și cuvântul trup să a facut — poate dice „Magyar Polgár” — și să sălașluit între noi, — poate continua — și noi am văzut mărire lui. . . .

Glasul pentru răsvătire a aflat resunet și să a început Duminecă în Cluj. Nu însă conform gustului diariului cu agitație, ci asupra agitatorilor.

Scenele săngeroase, cari le reproducem la alt loc vorbesc foarte elocuent. Revoluția de străde predicată de „Magyar Polgár” et Comp. e faptă imprimată, și noi scim că real cum are obiceiu a se resbuna.

Dacă ar fi să fim răuțăosi, n'am avea decât să reamintim fraților din Cluj cunoscuta dicere: „Ale tale dintru ale tale”. Noi însă nu o vom face. Chemarea noastră este, să apostrofăm răul, vină el de unde va veni. Am condamnat răsvătirea studenților din Cluj. Am condamnat nesocotința dia-relor cari pe față predicau revoluția, fără a li se fi clătit un fir de păr din cap. Condamnăm revoluția de străde din Cluj, și o condamnăm cu atât mai vîrstos, cu cât predicerile noastre s'au împlinit prea de timpuriu, fortuna să a descărcat în capul celor cari o au provocat, ca să se aderească cuvântul prin care se dice că: „Cine seamănă vînt, seceră fur-tună.”

Deocamdată ajunge.

Conferența românilor cu programa dela 1881.

Sedinta a doua s'a ținut la 3 Iunie a. c. La 10 oare deschide presidiul ședință, și continuă-se protocolul ședinței prime, — se autentică.

Presidiul aduce la cunoștința conferenței, că au mai intrat încă două credinționale dela domnul Dr. Popa și Ioan Predovici, cari se verifică.

Se cetește apoi telegramele de felicitare la adresa conferenței, și anume, dela Orăștie, Cluj, Panciova, Oradea-mare, Junimea din Viena, Lugos și Năsăud, cari se primesc cu înșuflătire.

Trecând preste acestea urmează la ordinea de la raportul comisiei de 30, cu privire la ținuta politică a românilor, în numele căror este îndreptățită conferența a vorbi și a lucra.

Raportorul acesteia, domnul Vicențiu Babeș într-o vorbire excelentă de preste două oare, făcând tabloul situației, ajunge la rezultatul că români nu pot și nu află de lipsă a se abate dela programa statutară la 1881. În urma acesteia în numele comisiei propune următorul:

Proiect de rezoluție.

Reprezentanții alegătorilor români din toate părțile locuite de români de sub coroana St-lui Stefan, adunați în număr de 156 la Sibiu, în conferență electorală în datele de 1, 2 și 3 Iunie 1884 cu scop de a lua în considerație situația țării preste tot și a națiunii române special, și pe baza acestei situații a consulta și decide asupra ținutei alegătorilor români față de alegerile pentru dietă proksimă din Budapesta, constată în unanimitate, că situația dela 1881 încoace nu s'a schimbat într nimic spre mai bine și că de sus dela putere nu s'a ținut seama cătuș de puțiu de durerile, dorințele și trebuințele poporului român, ba că tendențele de persecuție națională au devenit tot mai pronunțate și nesuferite; constatănd prin urmare că în față acestor triste experiențe nu le române românilor alt mijloc legal de apărare, decât acela pe care la ales la anul 1881, decide după o serioasă consultare:

A se susține și mai departe în întreg cuprinsul ei programă adoptată la anul 1881 precum și politica de rezistență passivă pentru români din Transilvania, iar pentru cei din părțile banațene și ungurene continuarea luptei oponizionale naționale active.

Pentru execuțarea acestei programe și pentru conducerea ținutei politice, adunarea numește din sinul seu un comitet central de 12 membri.

Acest comitet este însărcinat a face între marginile legilor, tot ce va găsi de lipsă și de folos, atât cu privire la alegerile dietali proksime, cât și față de alegerile municipale, și preste tot pentru apărarea causei române naționale și luminarea opiniunii publice în țară și străinătate.

In decursul vorbirei sale, domnul Babeș fu des aplaudat, la sfîrșit apoi aplausele vîi nu mai voiau se incete.

Se suspendă ședința pe 5 minute, și după redeschidere ia cuvântul domnul Dr. St. Păcurariu.

Domnia Sa declară că vorbesce pentru proiectul comisiei și propune numai unele modificări la programe statutară în conferență din 1881.

Vorbirea domnului Dr. Păcurariu a fost o cursie istorică cu privire la autonomia Transilvaniei

și ori ce om nepreocupat va recunoaște erudiția istorică juridică a domnului Păcurariu și farmecul vorbirei, care te leagă de vorbitoru incât nici un cuvânt nu-ți scapă din atențune.

In fine, și ceterse proiectul de programă și declară că la cas de a nu se primă proiectul dânsului, aderează la propunerea comisiei de 30.

Proiectul il vom publica cu altă ocazie.

După domnul Dr. Păcurariu vorbesce avocatul din Brașov Lenger. Domnia sa susține că propunerea lui Păcurariu, nu se mai poate considera în conferență de ați, fiind că ea trebuia dată comisiei de 30 spre opinare. Propune deci a se transpună operatul domnului Păcurariu la comitet ca material spre publicare.

In sensul acesta vorbesce domnul Bredicean și presidentul, dl Dr Rațiu. In cele din urmă se preste propunerea domnului Dr. Păcurariu în sensul propunerii lui Lenger.

Insinuati la cuvânt au fost: Dr. Neagoe și Dr. Mureșanu, redactorul dela „Gazeta Transilvaniei”.

Domnul Dr. Neagoe a renunțat dela cuvânt, și domnul Dr. Aurel Mureșanu fiind obiectul de sub discuție eshauriat, a vorbit despre drepturile răpite a le românilor, despre care fu vorba la Cluj.

După Dr. Mureșanu a luat cuvântul domnul Diamandi Manole. Domnia sa n'are cuvinte spre a-și exprima admirăție sa față cu domnul Babes. Inalta erudiție și tactul politic, vîrva în oratorie ar servi spre onoare nu numai Germaniei ci și Angliei. Obiectul este eshauriat și nici în Mareea neagră n'ai mai găsi nimică pentru completarea lucrului, prin urmare domnia sa nu va aduce argumente.

Constată domnul Diamandi un lucru, și acela e că noi totdeauna am fost desprețuți. Constată însă și aceea, că noi la ocazii mari totdeauna am fost una. Sunt între noi certe de familie, ca și între bărbați și femeie. De aici însă se deduce numai aceea, că între români sunt certe, însă ei la momente mari sunt toți frați.

Domnul A. Trombităș: Si cei dela viitorul? Domnul Diamandi Manole. Suntem toți frați de un trup și un sânge, frați în idei și simțeminte, de aceea propun să se primească rezoluționea comisiei fară desbatere cu unanimitate.

In urma acesteia se pune la vot propunerea făcută de raportorul comisiei de 30 și se primește unanim.

Domnul Paul Rotariu ca raportor al comisiei de 30, raportează asupra raportului comitetului executiv al conferenței dela 1881 și propune ca comitetului să i se dea absolutoriu prelungă esprimarea multămitemi din partea conferenței.

Se primește.

La propunerea domnului avocat Lica se alege un comitet de 12 membri pentru execuțarea concluzelor conferenței. Comitetul va rezida în Sibiu și este compus din domnii: Georgiu Barbu, Parteniu Cosma, Iosif Sterca Suluț, Nicolau Cristea, V. Roman, Anania Trombităș, Ioan Popescu, Vicențiu Babeș, Dr. Ioan Rațiu, Giuliu Coroianu, Coriolan Brediciana și Georgiu Pop de Băsescu.

Domnul avocat Parteniu Cosma din consideră că periodul de trei ani este lung, și se poate întâmpla ca din diferite cause să se stirbească numărul de 12 al membrilor din comitet propune, ca la cas de lipsă, comitetul să se poată întregi prin sine însuși.

Domnul Simeon Mărginean propune a se alege trei suplenți pentru casurile, de cari vorbesce domnul Cosma.

Conferența primește propunerea făcută de avocatul Cosma.

Deputatul Anania Trombităș propune ca la autenticarea protocolului să se observe modalitatea din 1881, așa că se concradează autenticarea comitetului de 12, se primește.

Delegatul Acsente Sever propune a se realege o comisie de 12 membri, care va avea să multămească comitelui suprem al comitatului Sibiului pentru ospitalitatea, de care s'a împărtășit membri conferenței, în timpul căt au fost aici.

După deslușirile presidiului, că aceasta o va face biroul, domnul Acsente și revoacă propunerea.

Domnul Paul Rotariu ca membru în comisia de 30 a admirat paciența presidiului, din comisiune a domnului Georgiu Barițiu asemenea pre cea a presidiului conferenței. Domnia sa propune și conferența le exprimă multămîta sa.

Fiind ordinea dîlei esauriată, domnul president în numele sănătății multămesce delegațiilor pentru participare la conferență. Fiți apostolii causei noastre naționale — disse Domnia Sa — și lucrăți în acord și concordie cu alegătorii pentru cauza partidei.

Cu acestea activitatea conferenței s'a terminat.

Turburările din Cluș.

În numărul premergătoriu am anunțat revoluția de străzi din Cluș. La locul acesta dăm unele amănunte după guvernamentalul „Kolozsvári Kőzlöny” în traducerea „Tribunei.”

Înaintea conductului au străbătut trei trăsuri. Spun, că în una a parcurs mai întâi Nicolau Bartha locul următorul al doliului, în a doua trei ascultători de farmacie dela universitate, dintre cari pre Haupt Frigyes l'a vădit când a dat semnalul ca să se bată toba, iar în a treia trăsura străbătea înainte raportorul diarului „Ellenzék.” După câteva timp apucă înainte trăsura primarului și a căpitanului suprem. Conductul a plecat. Înainte în o trăsură erau Hegedüs Sándor, Bokros Elek, Sigmund Dezső și Dr. Haller Károly. „Copii de stradă” ce-i incungurau strigau: „să trăiască Ugron Gábor.” Hegedüs Sándor plecându-se din trăsura le-a răspuns și el cu „să trăiască!” Abia a intors trăsura spre vama din fundul străzii, petrii grele sbarau în spire trăsura. Pre Dr. Haller Károly l'a nimerit în față, i-a rănit nasul, i-a crepat buza, și pe gura și nasul bărbatului încăruntit năbușa sângele. Pre Sigmund Elek încă l'au nimerit mai multe petrii, lui Bokros Elek i-a crepat capul o peatră, nu și perdu înse presență, ci plecându-se îndărăt a tras coperșul trăsuri, prin ceea ce a măntuit viața celor ce șdeau în ea și cu deosebire viața lui Hegedüs Sándor, de oare ce multimea, ce a închis calea mai vîrtoasă se grămadă și arunca ploaia de petrii spre această trăsura, dar acum puteau sdobi numai trăsura.

Câteva trăsuri, ce urmău celei dintâi, au străbătut dealungul străzii prin cel mai înspăimântătoriu vîtor de petrii. Biriș spătosi, calfe și flăcăi, fiecare cu câte două-trei petrii din holemburi și cu petrii ascuțite de granit, băteau din imediata apropiere pre cei ce șdeau în trăsuri; urmarea a fost, că din covoial de trăsuri abia a rămas vre-un om nerănit, ba și mirare, că sub petriile ascuțite de granit aruncate cu putere, nu a rămas nici un mort. Profesorului de universitate Dr. Finály Henric i-au sdobbit greu față năbușindu săngele, un ochiu a profesorului asistent dela universitate Dr. Farkas Géza e în primejdie, aşa de tare i-au sdobbit osul dela ochiu; K. Biasini Domokos zace în urma ranei ce a căpătat-o la un picior, universitarul Almai Ferencz o peatră i-a crepat urechia; Tamási Péter a amețit în urma loviturilor, ce a

primit în pept; Berényi József zace rănit la gură și față, Dr. Jenő Victor e tăiat la gât de bucațile de sticla din fereastrile sdrobite cu petrii, lui Berényi József, comerciat, i-au sdobbit nasul astfel, că pierdând sânge în măsură mare a fost transportat la spital; Stein Márton, neguțătoriu, era plin de sânge în urma loviturilor dela falca inferioară; lui Sárdi István, coloritoriu, i-a sdobbit capul; Ábrahám Antal, vice-căpitan, (de partidul stâng) săngeră de loviturile cele multe, teatralistul Hatvani a amețit după mai multe lovitură, studentul de universitate Papp Sándor i-a sdobbit cotul, Indali Péter, profesor de preparandie, a sosit acasă plin de sânge; Gajzágo Béla, student universitar, de asemenea a fost rănit greu; secretariului statului directoral rom. cat. Filker Elek i-au sdobbit un cot, universitarul Deák Albert lovit a căzut în trăsura; Advocatul Dr. Akoncz József săngeră, lui Schlauch Albert i-a rănit vr'o patru degete.

Vătămări și lovitură orară au mai suterit Varga Daniel, Szvacsina Géza, Rieger Imre, Retegi Miklós, Dobál Antal, Stein Gábor, Biró János, Maetz Frigyes, Frits Albert, Dorgo Albert, Frits Albert tinérul, Schiling Kálmán, Schopf Gyula, Cseh Lajos, Gajzágo Manó (din partida stângă), Cornelli János la genunchi, universitarul Prém Lajos la picior, Orbán Géza la umăr, și în spate, Szász Károly la picior și în spate, Kele Izrael a fost rănit greu la cap; Prém Lajos student universitar la picior, redactorul acestei foaie („Kol. Kőzl.”) la braț și la picior, Sándor József colaboratorul nostru (a lui „K. K.”) la braț. Afara de această au fost răniți încă o multime, au lovit și pe o doamă din o trăsuară, au spart fereastrile la câteva trăsuri, le-au stricat marginile și multe trăsuri goale au fost sdrobite de tot, mai mulți cai bătuți cu petrii erau să se prăvală, pe alții abia i-au ținut că să nu apucă fugă în furie. La prilejul acestei bătăi cu petrii, mai multe doamne au amețit, altele s-au mantuit prin casele din apropiere, multe au cercat scăparea sub vii apucând prin grădini.

Cei cari țineau calea erau organizați bine, și era îngrădit ca sbiciul brutal să țină pe toată linia. La unele puncte strigau: „aici vine el!” când venia jertfa, pe care au fost pușcăi de mai năiente. De altcum nu faceau distincție între trăsuri, erau destui ca să poată sfărăti în toți, decât că era căte unul, pe care îl destinaseră să-l bătă de moarte. Aproape de oraș unde se desparte strada-mare în două ramuri, era pusă o ceată separată, care să primească din față pe cei ce sosau. Iau și primit. Mulți au fost răniți și în față și în spate. Aceasta a fost faptă eroică a partidei stângă în întâia zi de Rusaliu. Astfel a început să elute independența Ungariei și apoi strigă să trăiască patria.

Cutezanța de judecătoare, după cum mărturisesc sute de oameni, a fost organizată perfect și în deplină conștiință. Grămeșile de petrii erau adunate de dimineață; au fost acoperite însă de muieri cu vestimentele dinaintea publicului adunat. În tot orașul se vorbia despre faptă ce se pregătea. În sfârșit au și înălțat o înmod brav.

Ve multămim voine Ugron Gábor și Bartha Miklós, bravii nostri deputați! A fost cauza pentru că să ve alegem înainte de aceasta cu 3 ani. Aceasta ve e darea de seamă asupra lucrărilor voastre din decursul lor trei ani. Trageți-vă acum seamă cu cunoștința voastră proprie!

FOITA.

Un călugăr revoluționar.
(studiu istoric.)
(Incheere.)

Savonarola continua într-oaceea neostenit ideele sale: ear alungarea de atunci a lui Pietro a lașului și trădătorului său a lui Lorenzo, era favoritorul acestor idei.

In republica, ajunse eară liberă, Savonarola predica democrația, și fiindcă prin predicile sale ajunse la influență mare, el puse în fruntea statului un senat, ales de popor.

Democrația însă nu stătu mult. Lueru firesc. Un stat, condus de un zelat regionar trebuia să se transforme în teocrația. Cu solemnitate proclamat pre Christos de rege al Florenției și de patron al libertății ei, preotimea jalusa o refuza dela toată influență în noul stat.

Acuma se incepu o viață și miscare curioasă în Florență.

Infocatul predicator al credinței și moralității esilă toate jocurile și veseliele carnevalului, și în locul tuturor petrecerilor puse festivități religioase, suprimă cametaria, introduce stricta observare a dumineci și prin predicile sale tot mai des cercetate, esopera căință și întorcere. Din copii orașului formă o societate propriă cu legi deosebite, și prin copii acestia cerșitora din oraș toate obiectele, ce serveau vanității și petrecerilor și le dă foc între fanfare și trasul clopotelor în piață publică.

Însă Florentinii încă au fost italieni, deci contra acestui spirit încă se redică opoziție. Patimile lor de a face parte se arestă și sub regimul democrațic a lui Savonarola. Ei ceară să se desbină în aderență și contrari ai aceluia. Cei dintâi se numeau „piagnoni” (plângători, urlători) cei din urmă „arrabbiati” (rabiati), și anume după impresiunea ce predicile și disertațiile lui Savonarola faceau asupra lor. Afară de aceea erau încă și fracțiuni laterale precum aderenții familiei Medici și contrarii democratici ai pornirii călugărescii.

Preotimea jalusa, alăturându-se partidei rabiilor, pretindea contra curagioului călugăr armelor incuviințării și esoperă de papa cel fără de moralitate și fără de credință, că la Roma pre predica-

Corespondențe particulare ale „Telegrafului Roman”.

Poiana, 16/28 Maiu 1884. Domnule Redactor! Esamenul de vară cu elevii scoalei noastre capitale gr. ort. s'a ținut astăzi sub conducerea R. D. protopresbiterul tractual I. Droc. Scoala noastră are 4 învățători, este relativ foarte bine ajustată cu cărți, mobile și alte aparate de învățămînt. Edificiul nou cu 4 sale mari și un cabinet de cancelaria, și biblioteca corespunde cerințelor legii și timpului.

In special sporul manifestat în esamene a reponsul așteptelor publicului, în sensul acesta din conducătoriu, ca inspector tractual de scoale, și-a și exprimat în cîvîntarea finală mulțumirea sa. Una însă trebuie să surprindă pre pedagogul modern. Esamenele — anumit în clasa I-a A, II și III-a fură mai mult o producție ceremonioasă recitativă, ore-cum teatrală a copiilor și învățătorilor față de publicul ascultătoriu, decât o cercetare (esamenare) mai adâncă de priceperea celor învățate, de estenziunea materialului, de metodul propunerei și în fine de acel mai nou, dar din motive sanitare preapondere principiu pedagogic, după care elevul să i se facă posibilă ușurare la învățămînt, scop, ce se ajunge cu atât mai ușor, cu cât învățătorul este mai perfect în metodica. Voiesc să dic, esamenele au fost mai mult o cercetare de silință copiilor în învățare, decât a învățătorilor în propunere.

Copii a memorat (de rost) mult, ba prea mult, fără de a dovedi întru toate pricepere, apoi va condește oricine, cum că acest mod de a învăța este cel mai ușor pentru învățătoriu, din simplă cauză, că el se poate ajunge și numai cu ajutorul vergelei de alun sau de trestia fără toată osteneala metodico-pedagogică din partea învățătorului. Surprinde spre exemplu tare neplăcut, când se observă în esamene cum că elevii și scu înainte rândul lor, în care urmează unii după alții la recitare, așa încât unii nici nu așteaptă provocarea nominală a învățătorului, ci la rândul lor de maine hotărît, încep a porona (intocmai ca la teatru cu Stichwort-ul). Cu atât mai neplăcut surprinde pe omul atent, când spre es. în istorie elevul, recitând pre Ludovic cel mare din carte cîvînt de cîvînt, în mijlocul capitulului se trăzește sărind, că recitează despre Ghîula al II-le sau despre iobagi etc... Concedem, că forma aceasta de esamen va placea mai mult poporului, dar de dragul acestei plăceri nu trebuie perdut din vedere, nu trebuie jertfit nici când adevăratul problem, adevăratul scop al scoalelor. „Non multa, sed multum”, eu a și dic: „Non multa, sed utilia”.

In sfîrșit fie-mi permise unele recensiuni față de un defect cardinal, precăt de comun aproape tuturor scoalelor, pre atât de greu de estirpat. Înțeleg — învățămîntul unilateral. Pedagogia cere, ca învățătorul în scoală să fie omnilateral i.e. să învețe pre elevi cu aceeași dragoste și cu același succese toate învățăturile necesare și prescrise, dar rar învățătorul va fi în stare să propună cu același efect obiectele de învățămînt, pentru că aceasta atârnă foarte mult dela predilecțione, ce o are unul sau altul învățătorul pentru unul sau unele obiecte. Aceasta predilecțione se reoglindează în elevi cu desăvîrsire. Drept ce constatăm în special: Bine au fost propusi și învățat computul în toate clasele, osebit în clasa I. a + b. și a IV-a: bine au fost învățat din toate punctele de vedere gramatica, osebit în clasa II-a și IV-a. Mai mult pond, ca cât să puț trebua să se pună pe științele naturale, dintre cari unele ca fizica, botanica, mineralogia în clasa IV-a, apoi unele

torul religiunii și al virtuții, sub mincinosul protest, de ai cunoasce și de ai învăța mai bine și mai deaproape învățăturile lui. Însă „plângătorii” nu odină și esoperă ca Savonarola să refuse acea cîtațiune, pentru că adeseori viața lui fu amenintată de venin și pumnal, și pentru că inimicii sei atâtă subminară deja, încât rezultatele dobândite în îndreptarea moravurilor începă a scădea, a se impușina. Inimicii sei chemă să altii predicatori, ca să pășască contra lui, însă fără rezultat; ba chiar și o călugăriță vru să dispute publice cu el, însă el cu săracism o îndrumă la furcă și fus.

Papa, din nou pregătit de rabiati, eară cita la Roma pre propagatorul de doctrine false, pre cum il numea, însă neascultând nici acum; papa i interzise a mai predica, însă aceasta eară fu înzadar, pentru că guvernul Florenției pretindea contrariul. Prin certele aceste vestea lui Savonarola se lăzi prin florentinii călători preste toată Europa. Chiar și sultanul turcesc dispuse a se traduce predicele lui în limba sa și le cetea cu diligință. Multime de scrieri apără pentru și contra lui. „Plângătorii” trebueau să formeze gardă, ca să apere pre reformatorul contra atacurilor; predicele lui totdeauna se conturbau prin „rabiati”, și papa îl escomunica.

părți din Zoologia (amphibie, insectate), cl. III și în fine o parte esențială din gramatică — stilistica (cea mult folositoare!!), clasa IV-a au fost neglijate cu totul.

Abstragând dela aceste constatări cu bucurie, cum că în general scoala noastră în valoarea și progresul ei estern și intern stă în fruntea scoalelor din tractul Mercurei și prin silință și perseveranță mai mult se va întări și va înflori, ceea ce să dee Dreu... Amin.

N. M.

Cohalm, 21 Maiu. Onorată Redacțune! Am fost să că congregația comitatensă va desbatere afacerea pășunului pe pământul comună. În 28 Maiu st. n. s'a ținut în Sighișoara, adunarea generală ordinată.

Cestiunea noastră venea după rând a 78-a, și credeam că nu va ajunge la desbatere în prima zi. Multămătă însă grabei și neinteresului membrilor congregației, à lá vapeur votau decisiunile comisunei permanente fără a se ceta nici un act, pe la 12 ore prima zi, ajunsă pe tapet cestiunea noastră. Este la loc aci a arăta pe scurt cum este compusă congregația comitatului Târnavei mari.

Acest comitat locuit mai cu seamă de sasi și români, este reprezentat în congregație mai exclusiv de sasi. Ori ce vor acestia trece prin comisia permanentă compusă numai din ei, și congregația ori ce hotărire a aceleia o aprobă.

Ajungând cestiunea pășunului la ordine, se ceterse numai raportul comisiunii permanente și din partea sasilor imediat să audiat strigătul: Se primesc (wird angenommen). Cu toate acestea se ridică un funcționar dela comitat și combată cu argumente positive hotărarea corpului nostru reprezentativ cerând că sau să se observe hotărarea ministerială, care dice că în cas de neînțelegere, și în cas că municipiul nu poate impăca partidele conform § 107 din legea comună, să-i îndrepte pe calea justiției; sau să se amâne pe sesiunea viitoarei adunării a congregației comitatense până când comuna, sau mai bine să corpul reprezentativ, să dovedească că comuna nu și poate acoperi cheltuielile din venituri.

La aceasta respunde un domn, A. Eitel, că este necesar, trebuie să se creze un absolutism pentru o ramură de locitorii?

Aceasta este culmea tuturor absurdităților ce ne bântue. Va să dică să se creeze un privilegiu pentru cei avuți?! Oare cine ține pe cei avuți? Cine susține chiar pe d. Eitel, preot? Cei avuți ori economii?

Nu, dle, timpul privilegiilor a trecut. Avem legi și după legi dreptul este egal. D'Voastră ați fost invitați cu privilegi și cu inima plină de măgnire ve cugetați la timpurile când din 10 clăi de griu sau saci de cuceruz (popușoi) una o luati. Tempora mutantur și cu ele s'au schimbat și treburile.

Mare mirare că după aceasta se scula tot un sas d. avocat Dr. Adolf Kain din Mediaș, care combate cheia pe care să făcut hotărirea săsească cu argumente destul de tari, ceea ce i-a atras ura conaționalilor sei. Dar cu toate acestea onoare lui!

Mai vorbă apoi — fostul deputat M. Kasper, care combate aplicarea §. 107 leg. com. și dice că ministrul n'a înțeles acel § căci astfel nu l'ar fi întrebuită.

La aceasta îi respunde primul vorbitor și îi roagă a-și retrage aceasta afirmație de oare ce un

Până la acest moment el era încă pentru seau-nul papal, însă acum se declară pre față contra lui, nu acceptă infalibilitatea pontificelui și scrise la toți domitorii Europei, să convoace un conciliu (sobor) pentru ca să detroneze pe papa.

Aceasta scoase din minti pre furiosul Borgia. Mai nainte la alegerile municipale în Florența succese inimicilor lui Savonarola, ajutați de oamenii papei, a pune mâna pre cărma orașului, și noul guvern nu-l mai admise la amvon.

La cererea franciscanilor, cei mai aprigi inimici ai lui, se ordina o probă de foc între el și între partida contrară lui. De și desprețuia aceasta superstiție, el totuși trebuia să se acomodeze; însă o ploie intinsă conturbă execuțarea. Inimicii sei întrebuintărea aceasta și lătira în poporul stult vestea că reformatorul este învins.

Urmarea fu că poporul porni cu asalt asupra mănăstirii, înse călugării se apărău cu viteză. Dela un timp trebuia să sucumbe. Savonarola luă cu vîrtute bărbătească remas bun dela aderenții sei. Savonarola și Fra Domenico cel mai zelos mucenic al lui fură legăți duși și încarcerati eeră poporul nestatornic pre drum i aruncă cu petri, i batjocoreea și i bătea. Procesul cu bucurie nespusă dispus

ministru va înțelege mult mai bine și va scri interprăta mult mai exact un § de lege decât un normalist.

După aceea se scoală d. fost deputat al cercului Cohalmului Bacon, și în puține cuvinte spune că o limitație trebuie făcută.

Sunt și români de părerea lui Bacon. Limitația o voiesc, dar nu pot aproba cheia pe care conlocutorii nostri voesc a face limitația. În privința aceasta trebuie să se exprime d. fost deputat, mai cu seamă că aceasta este mărul de ceartă. Aceasta n'a făcut-o însă și cred că din două motive:

1. Sau că fiind cheia conaționalilor sei nedreaptă și condamnată-o, ar fi rupt-o cu acestia, acum în ajunul alegerilor, când și-a pus la noi candidatura: 2. sau n'a voit a se arăta național esclusivist aprobând cheia și respingând părerea românilor de cări poate vrea să se folosească la alegeri.

Motivul cel dintâi este mai probabil și fiind așa foarte rău a făcut de nu lău exprimat. Un om iubitoriu de adevăr este iubit de toți. Adevărul îi place ori cui și chiar conaționalii să-l arătă și estimă cu atât mai mult.

După aceasta se puse la vot prin ridicare și din 50 membrii prezenti se seculară 28 între cari trei funcționari administrativi adepți o majoritate de 6 voturi.

Nu ne lăudăm însă cu această întemplieră deoarece dacă partida contrară ar fi vedut că nu e în majoritate, ar fi recrutat din fumătorii către voturi ar fi voit.

Nu era vorba aci de discutarea dreptului de făcere unei hotăriri falisoioare locitorilor comunei noastre, ci pur și simplu de eruarea unui concluzie favorabil caprițului membrilor corpului reprezentativ din comuna Cohalm.

Dic caprițu și eată pentru ce: Înă prin 1865 s'a vedut necesitatea unei regulări a pășunului din cauza că se face abus de acela de către nisice streini, cari veneau și se căsătorau în Cohalm, aducând apoi vitele tuturor ruedelor lor la pășune în Cohalm.

Conducătorii românilor, scurți la vederi, s'au luptat contra ori căruia regulament, deși uvele foarte avantajoase și multămitoarea pentru ori ce plugariu român.

Nsăcăndu-se statutul agrar al universității săsești și devenind lege, sasii în detrimentul și al plugarilor sasi, compuseră în necasul românilor fămosul statut din 1871 decedat în 1883.

Cădând acesta spre bucuria chiar și a economilor sasi, reprezentanța comunală imită pe alcătuitorii din 1871. Dar tempora muntantur, acum nu mai merge. Ori ce regulament trebuie basat pe o lege și folositoru tuturor cetățenilor.

Așteptăm imănăuarea rezoluției pentru a face pașii necesari la a treia și ultima instanță. Până atunci însă ne-am bucura dacă conținenții nostri ar îndrepta eroarea și s'ar întoarce de pe calea greșită și înțelegere cu locitorii români și ar arătă treburile în mod pacinic, cel mai statoric din lume.

Era curios și ridicul responsul unui membru din congregație, care întrebă fiind de un ghemet: „Af vot hot ir gestemt?” respunse: „Af vot die (arătând pe unul din vorbitor) har siut!” — „No vot siut hie?” — „Ech vis net!”

Acest dialog arăta în toată golăciunea sa modul cum se făresc binele comunelor acestui comitat, de către reprezentanții sei.

* Adi s'a ținut aci adunarea alegătorilor sasi din cercul Cohalmului. D. Bacon și-a expus programa

de papa și condus de iugulatorii sei, trimisă la Florența în care proces toate formele legale se călăru în picioare, sa sfîrșit cu condamnarea lui Savonarola și a soților sei Domenico și Silvestro la moarte pră rug (prin foc).

In prezența poporului de tot transformat, care mai nainte ia divinisa, toți trei fură în piață publică despoiați de demnitatea preotească, apoi spânduți la furcile puse asupra unui rug ardînd și cenușă lor imprăsciată în fluviul Arno, în ziua de 23 Maiu 1498.

Toți ceilalți credincioși ai lor suferîră persecuții cele mai barbare.

De abia trecură doi ani și se și porni din nou reacțiunea cu favorul ucisului. Locul unde fu arse incunună cu flori și girlande; în Roma se bătu monete în onoarea lui, iar papii următori în deosebi Leo X se declară pentru el și prin un judiciu prețesc il restituire, în toate onorurile.

Mult s'a discutat dacă Savonarola a fost un înainte mergețor a lui Luter sau ba.

Aceasta ceartă este superfluă pentru că scopul tinta li-a fost comună. Ambii s'au nisuit și îndreptă biserică în spiritul creștinismului original.

sisnecra B.

declarând că se va ține de hotărirea partidei naționale săsești din 1881 luată în Brașov, și reînăștă în 1884 în Sibiu.

Declară că va lucra pentru regularea dreptului de posesiune, incompatibilitatea funcționarilor și micșorarea puterii comișilor supremi.

Adunarea a făcut bine cercetată și a declarat de deputat! adepți numai de candidat pe d. Bacon.

Până adi partida guvernamentală se credea bătrânoare, dar adunarea de adi a dovedit contrariul.

Me opresc aci promițând a reveni în numărul viitoru asupra afacerilor noastre bisericesc și sociale, cari încă au mare lipsă de lumină.

Silviu.

Apel*!

Este cunoscut Onoratului nostru public, că cu scopul de a înființa un institut român de creștere pentru fete, împreunat cu internat, s'a constituit în anul 1881 „Reuniunea femeilor române din Sibiu.”

A fost o via multămire pentru inițiatorii acestei reuniuni, vădând cum opinione publică română o consideră, ca atingând cel mai sănătă scop al educației noastre naționale, și ca respunzând la cea mai simțită trebuință a poporului nostru.

Am fost fericiți a vedea această opinie tradusă în tactă prin viu resunet, ce aflat primul nostru apel din Octombrie 1881 și prin sprințul material și moral, ce ni s'a acordat din toate părțile locuite de români.

O asemenea încurajare nu putea să nu și aibă în curând rezultatele sale mănoase. Mai întâi principala noastră detorie și silință a fost, ca să justificăm increderea și frumosul sprinț, de care ne-am bucurat îndată la început și în tot timpul activității noastre. Ne măgulim cu credința că în modestele noastre condiții, vom fi corespuns așteptărilor.

Ca rezultat al activității noastre în timpul scurt de abia trei ani amintim: Scoala română de fetițe din Sibiu, deschisă la 18/30 Octombrie 1883. Această scoala are astăzi 5 clase și în vederea scopului de educație națională este provăduță cu 4 școli didactice dintre cele mai excelente.

Prin acest modest rezultat al activității noastre însă abia început este ajuns, și avem încă multe până la ținta doririlor noastre.

Mai întâi scoala noastră trebuie întreținută, dezvoltată și viitorul ei asigurat.

Spre acest scop comitetul a aflat cu cale a arangia o sortitură, a cărei venit conform §. 7. lit. b din statut se va întrebuința în special pentru susținerea scoalei. Pe această cale cu puțină gertă delă singurăci foarte mult putem câștiga pentru institutul, a cărei înflorire este esența nisunțelor noastre. Se dă prin aceasta ocazie, ca fiecare română simțitoare să contribue cu vre-un obiect de preț, rod al indeletnicirei sale dîlnice, ca apoi români cu inima deschisă pentru scoala noastră și streinii filantropi dând din prisosul lor pentru aceste obiecte un anumit preț al afețiunii, să promoveze cauza pentru care luptăm noi.

Intenționăm și aceia, ca femeile noastre terante — talpa naționalității noastre — să mai deie din nou doavă despre măestria mănilor lor în țesut și chindesit, măestrie apreciată și admirată de streini.

Eata în cîteva cuvinte intențione noastre la facerea acestui apel.

Spre orientare vor servi următoarele:

1. Pentru sortitura se vor trimite ori și ce lucruri de valoare. Esponțiunea din 1881 ne-a arătat ce pot produce damele române când se insuflește pentru o ideiă.

Vom să accentuăm la acest loc că noi punem mult preț pre lucrurile de mănu a le țeranelor noastre, și am făcut experiență că streini admiră de o potrivă arta damelor noastre și măestria națională prin secul conservată a temeei terance.

Credem că inteligența noastră, preoții și învățătorii, cari stau în raport immediat cu țeranul ne vor înțelege, și nu vor întări a ne da în acest sens binevoitorul lor sucurs.

Cu lucrurile de mănu femeiesc vor rivaliza și manufaturile de mănu bărbătesci.

2. Obiectele destinate pentru sortitura întreprinsă de noi, se vor insinua la reuniunea noastră până la 15/27 August a. e. inclusive.

3. Trimiterea obiectelor se va face până la 15/27 Septembrie a. c. inclusive.

*) Punem sub ochii cetitorilor apelul „Reuniunei femeilor române din Sibiu.” Scopul urmărit de această reuniune este destul de cunoscut publicului cetitorului, și lacuna în educație națională română a fetișelor noastre o simțim pas de pas.

Atâtă din partea noastră,

Red.

4. Însinuarea și trimiterea obiectelor se va face sub adresa: „Reuniunea femeilor române din Sibiu”.

5. Sortarea obiectelor se va face în luna lui Octombrie a. c.

Timpurile sunt grele, și recerințele spre a ne susține ca popor de cultură cresc în directă proporție cu vitregitatea timpurilor. Si fiind că timpurile sunt grele, și noi avem la puterile proprii, trebuie să folosim toate ocaziunile date și să căutăm toate posibilele ușurări întru ajungerea scopurilor noastre.

Drept aceia rugăm pretoți români binesimtori să binevoiască a colecta obiecte cât mai multe din cercul cunoșcuților și în înțelesul modalităților de mai sus, se contribue la promovarea scopului urmărit de noi.

În deplină speranță apelăm la publicul nostru și basați pe experiența din trecut cu incredere primim la întreprinderea noastră.

Sibiu, 30/22 Maiu, 1884.

Comitetul.

Cătră alegătorii români din comitatul Aradului.

Conform însărcinării primite dela conferința generală ținută în Arad la 10 Aprilie a. c., comitetul central executiv hotărind ședințele din 14/26 și 15/27 Maiu a. c. asupra ținutiei alegătorilor români față de alegerile de deputați dietali, conclusele sale luate vi se aduc la cunoștință și vi se recomandă în următoarele:

I. Președintele comitetului Ioan P. Desean deschidând ședința arată că din cauza apropierei alegerilor de deputați de o parte și pentru convocarea prea târziu a conferinței din Sibiu de altă parte, s'a aflat indemnăt a convoca comitetul central pe astăzi spre a delibera asupra atitudinei ce trebuie să ia români din comitat în fața alegerilor de deputați dietali.

Comitetul constatând și din a sa parte urgența de a ne pronunța în privința alegerilor de deputați, consimte cu invitarea președintelui și trece la ordinea dilei.

II. M. B. Stănescu propune intrarea românilor la alegeri pe baza programei naționale stabilită în conferința dela Sibiu la 1881.

Această propunere se primesc unanim.

III. Cu privire la modul de procedere pentru execuțarea conlusului de sub Nr. 1 în privința activității la alegeri, se nasce o lungă și infocată discuție.

Ioan Popoviciu Desean relevă comitetului că s'a pus privative în contact cu factorii dătători de ton la alegerile în comitat și în special cu comitele suprem, carele i-a făcut ofertul cu două — trei cercuri electorale pentru candidații români, pe care densusul și primește și cu programei națională română numai să între necondiționat în partidul guvernamental, deci propune spre primire ofertul comitetului suprem.

M. B. Stănescu se pronunță în contra fusionării românilor în partidul guvernamental și nu primește ofertul comitetului suprem ci face următoarea contraproponere: „A se esmit o comisie de trei pentru a sonda dispozițiile partidelor existente în privința unei posibile înțelegeri față de alegeri, având însărcinarea de a li se spune aderarea românilor la programul național și afară de ajutorul numeric nimic alt ceva ale oferi, ear despre rezultat a raporta comitetului pentru decidere observând de acum că în casul de nereusirea unei înțelegeri între partidele eterogene, partidul național român își va executa activitatea în măsură proprietelor sale puteri.”

Punându-se la vot propunerile făcute de Ioan P. Desean și M. B. Stănescu, comitetul primește cu majoritate de voturi propunerea lui M. B. Stănescu, alegând în comisiune pe dnii: M. B. Stănescu, Gregoriu Venter și David Nicora, spre a se pune în concordanță cu partidele existente maghiare; ear despre rezultat se raportează în ședința de mâine care se va ține la 10 oare înainte de ameașă.

IV. După deschiderea ședinței M. B. Stănescu, ca raportorul comisiunii de trei raportează despre rezultatul misiunii, cu care comisiunea a fost însărcinată și anumit: că mai întâi s'a pus însuși în contact cu comitele suprem, pentru a ajunge la o înțelegere cu partidul guvernamental, față de alegeri, în sensul conlusului de eri și comitele suprem a descoperit că dacă români nu sunt învoiți a candida din partea lor deputați naționali, din partida guvernamentală, cel mai favorabil ofert ce le poate face, este de a lăsa ca în doană cercuri, Iosășelului și Radnei, ei se poate candida deputați naționali, cu programe dela Sibiu astfel însă, ca dreptul de candidare să-l exerciteze numai alegătorii din respectivele

cercuri, fără ingerința comitetului central al partidei române, promînd că nu va face nici un fel de influență la candidare, nici directă nici indirectă, prin organele sale, și făcând totodată angajament reciproc a sprinții pe candidatul român cu programul dela Sibiu fie cu ținuta opozițională, fie guvernamentală dară în recompensă acestui servit, români să fie obligați a da voturile lor pe deputații guvernamentalni, în toate celelalte cercuri electorale din comitat.

Raportorul după aceasta spune, că comisiunea s'a pus în contact cu comitetul și șefii partidei opoziționale moderate din comitat, dela cari au primit respunsul, că vedem bucuros pe români intrând în acțiune cu ei, contra guvernului actual, și fără a se atinge de programe partidei naționale române, ori a pretinde fusionarea românilor în partida lor, densusi vor lucra pentru reușirea candidaților români opoziționali în trei cercuri cu mijloace morale și legale neavând altă pretensiune decât aceea, ca reciprocamente români să sprințească cu voturile lor pe candidații opoziției maghiare în cercurile unde au candidat densusi.

În urmarea acestui raport oral făcându-se desbateri mai lungi M. B. Stănescu face următoarea propunere:

„Comitetul enunță drept atitudine față de alegerile de deputați dietali de acum a desvolta activitate cu programele opoziționale în contra regimului actual, având a sprinții moral pe candidații opoziției maghiare de ori care nu-și va pune candidații sei.”

Ioan Beleş face contra propunere pentru a intra pe lângă susținerea programei naționale dela Sibiu în partidul guvernamental și pe baza aceasta se procedem la candidare.

Ear comitetul cu 11 voturi contra 5, și două abțineri, primește propunerea făcută de M. B. Stănescu.

În urma acestora nu ne ramâne decât a ne aduna sub unul și același steag al solidarității naționale și a ne folosi de cel mai sănăt drept, dreptul de alegere conform intereselor noastre, grupându-ne în cercurile Radna, Boroșneu și Iosășel pe lângă candidații români naționali, ear în celelalte cercuri pe lângă candidații opoziției moderate.

Candidații comitetului sunt: în cercul Boroșneului Mircea B. Stănescu, în cercul Radnei Ioan Moldovan, ear în cercul Iosășelului, persoana adusă în combinație nedeclarând că primește candidarea, subsemnatii au făcut provisie cu Dr. Georgiu Popa.

Arad, 19/31 Maiu 1884.

Vasile Mangra,
notariul comitetului.

Nicolau Philimon.

Ioan Câmpian.

M. B. Stănescu.

Gregoriu Venter.

Georgiu Telescu.

Ioan Moldovan.

Dr. Ioan Pap.

Pavel Truța.

Dr. Demetru Magdu.

Aureliu Suciu.

Varietăți.

* (Concurs) pentru ocuparea postului de magistrul postal în Szinye (Cottul Solnoc-Dobâca), cauțiune 100 fl. salariu anual 150 fl., paușal de cancelarie 40 fl.

Suplicele sunt a se adresa în termin de 3 săptămâni la direcția de poste din Sibiu.

Sibiu 30 Maiu 1884.

Direcția de poste.

* (Postal). Oficiul postal din Basna (Felsőbajom) se deschide cu 1 Iunie a. c. și din aceasta începând pe durata saisonului de scalde, adecă până la finea lui August, între Basna și Mediaș să organizează postă-omnibus de toate dilele... Mersul postei e următorul:

Plecare din Basna p. m. 4 oare

Sosire în Mediaș " 5 "

Plecare din Mediaș a. m. 6 " 30 m.

Sosire în Basna " 7 " 30 "

Ceea ce prin aceasta se aduce la cunoștință publică.

Sibiu 29 Maiu 1884.

Direcția de poste.

— Oficiul postal al Cisnădioarei cu 1 Iunie a anului curent și va începe de nou lucrarea sa și legătura de comunicație, începând dela terminul indicat, o susține prin diligință ce comunică în toate dilele dela Cisnădioară — la Sibiu.

Mersul postelor e următorul:

Plecă din Cisnădioara dimineată la 7 oare 30 m.

Ajunge în Cisnădia " 7 " 50 "

Plecă din Cisnădia " 7 " 55 "

Ajunge în Sibiu înainte de ameașă " 9 " 25 "

Plecă din Sibiu după am. la 2 oare 30 m.
Ajunge în Cisnădia " 4 " — 5 "
Plecă din Cisnădia " 4 " 5 "
Ajunge în Cisnădioara " 4 " 25 "
Ceea ce prin aceasta se face cunoscut publicului.

Sibiu 1884 Maiu 29.

Direcția de poste.

* (Postal). Cursul cariolei resp. a postei cu cai dintre Szepsi-Szt.-György, Brașov-Feldioara (gară), Brașov-Kézdi-Oșorhei și Szepsi-Szt.-Ghörgy începând dela 1 Iunie a. c. se va schimba astfel, că mersurile cariolei între Kézdi-Oșorhei, Szepsi-Szt.-György, Brașov și Feldioara (gară), va comunica în legătură cu trenurile de persoane Nr. 204 și 203 mai departe între Brașov, Szepsi-Szt.-György în legătură cu trenul omnibus Nr. 220 resp. cu trenul de persoane Nr. 203, ear postele cu cai se prefac în cariole cu un cal și se vor susține în legătură cu trenurile accelerate nrri 201 și 202 între Kézdi-Oșorhei, Szepsi-Szt.-György, Brașov și Feldioara (gară).

Tot din aceea di se organizează conform acestora și mersul postelor între Kézdi-Oșorhei, Csikszereda, Herman Preșmer.

Mersul postelor e următorul:

Între Kézdi-Vásárhely, Brașov și Feldioara (gară).

Cariola cu doi cai.

Plecare din Kézdi-Vásárhely a. m. 11 oare

" Szepsi-Szt.-György p. m. 3 " 30 m.

" Valcele (Előpatak) p. m. 4 " 45 m.

Sosire în Brașov-Feldioara (gară) seara 6 " 5 m.

Plecă din gara Brașov-Feldioara a. m. 9 oare 15 m.

" Valcele (Előpatak) a. m. 10 " 40 m.

" Szepsi-Szt.-György a. m. 12 " 30 m.

Sosire în Kézdi-Vásárhely a. m. 4 " 20 m.

Plecare din Kézdi-Vásárhely dim. la 7 oare

Plecare din Seps-Szt.-György a. m. 11 " 30 m.

Plecare din Valcele p. m. 12 " 45 m.

Sosire în gara Brașov-Feldioara p. m. 3 " 5 m.

Plecare din gara Brașov-Feldioara p. m. 3 oare

Plecare din Valcele p. m. 4 oare 25 m.

Plecare din Szepsi-Szt.-György seara 6 oare 30 m.

sosire în Kézdi-Vásárhely noaptea 10 oare 20 m.

Intre Brașov — Szepsi-Szt.-György.

Cariola cu doi cai.

Plecare din Brașov dimineața la 7 oare —

Sosire în Szepsi-Szt.-György a. m. la 10 " 35 m.

Plecare din Szepsi-Szt.-György a. m. la 11 " 30 m.

Sosire în Brașov p. m. " 3 " 5 m.

Intre Kézdi-Vásárhely — Csikszereda.

Diligința

Plecare din Kézdivásárhely dimineața 7 oare 30 m.

Sosire în Csikszereda p. m. 1 " 50 m.

Plecare din Csikszereda dimineața 3 " — m.

Sosire în Kézdi-Vásárhely p. m. 9 " 20 m.

Intre Preșmer — Herman.

Diligința cu un cal.

Plecare din Preșmer dimineața 7 oare.

Sosire în Herman " 8 oare.

Plecare din Herman p. m. 2 oare.

Sosire în Preșmer p. m. 3 oare.

Ceea ce prin aceasta se aduce la cunoștință publică.

Sibiu în 28 Maiu 1884.

Direcția de poste.

* (Iuvare). Societatea „Concordia” în Blaș invită cu toată onoarea la petrecerea de vară, care se va aranja Luni în 9 Iunie st. n. a. c. în „Bercul metropolitan,” începutul la 2 oare post-meridiane, prețul de intrare 60 cr. pentru una familie 1 fl. 20 cr.

* (Convocare). Adunarea generală a despartemantului VIII. (Alba-Iulia:) al „Asociației tranne pentru literatura română și cultura poporului român” se convoacă prin aceasta în comuna Santimbru pe 6-a Iuliu 1884 st. n.

Din ședința subcomitetului VIII al asociației tranne pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Alba-Iulia la 11-a Maiu